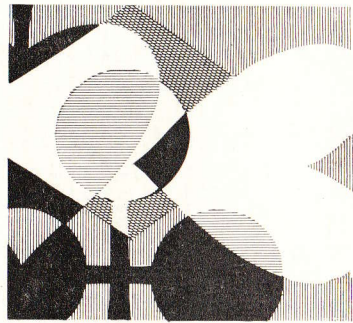


Abonner på

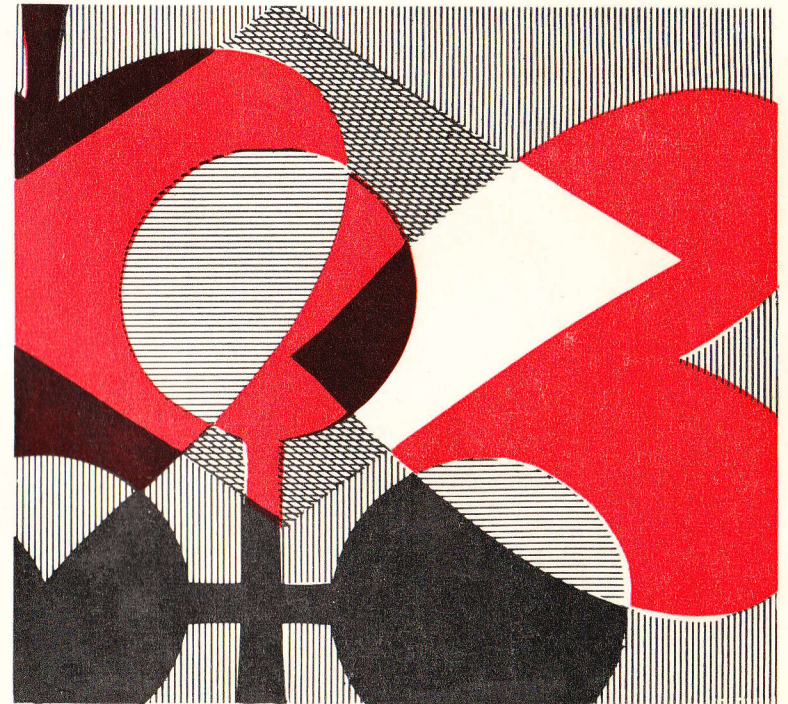
NORSK BRIDGE



Aktuelt stoff - Meldeoppgaver -
Spilleoppgaver - Artikler om teori
og praksis - Alltid siste nytt om
Mesterpoeng.

NORSK **BRIDGE**

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND - JANUAR 1968 - ÅRGANG 1



Nr. 1

Kr. 4,00

norsk bridge

NUMMER 1 * JANUAR 1968 * ÅRGANG 1

Redaktør og ansvarlig utgiver: Louis André Strøm.

Postadresse: Hjalmar Johansensgate 28, Stavanger — Telefon: 35 108 - Postgiro: 30 91 91.
Bankgiro: 7331 20.14 677.

Årsabonnement: kr. 35,—. Annonsepris: kr. 300,— pr. helside.

Trykk: Aske Boktrykkeri og Offset, Stavanger.

I DETTE NUMMER :

REDAKSJONELT	
Louis A. Strøm	4
REPRESENTASJON	
Louis A. Strøm	5
OBSERVASJONER	
Tore Jensen	6
SOM TILSKUER TIL MAKKER	
Arne Hofstad	8
MESTERPOENG	10
KM FOR KLUBBER I OSLO	
Tore Jensen	11
MOTSPILLET	
Louis A. Strøm	12
REESE SCHAPIRO	
Louis A. Strøm	14
SØRLANDSBRIDGE	
Per Henrik Drangsholt	15
MÅNEDENS KLIPP	
Louis A. Strøm	17
FØR STARTEN AV N.B.-KLUBBEN	
Hans Bie	19
N.B.-KLUBBEN	21
HØK OVER HØK OVER HØK	
Hans Bie	23
SORGEN OG GLEDEN VANDRER TIL HOPE	
Louis A. Strøm	26
ALT FOR LAGÅNDEN	
Louis A. Strøm	27
FØRSTEPREMIE TIL MAKKER	
Louis A. Strøm	28

Redaksjonelt

I motsetning til tidligere bridgemagasin, har Norsk Bridge ikke til hensikt å drive undervisning for nybegynnere. Videre vil magasinet legge liten brett på lokal bridge-reportasje som nyhetsstoff. Det samme gjelder runderesultater m. m. fra N.M.lag. Etter vår mening er dette nyhetsstoff som hører hjemme i avisenes bridgespalter. Svært få har vel noe utbytte av å lese antikvariske bridgeresultater. Dette må ikke misforståes dit hen at vi ikke vil referere spill eller varianter fra turneringer. Slike ting er jo ofte tidløse og kan gi impulser til alle kategorier av bridgespillere.

Det er heller ikke vår hensikt å nedvurdere tidligere redaktors forsøk på å øke bridgeinteressen og kunnskapene via artikler for nybegynnere. Norges Bridgeforbund har imidlertid tatt seg av dette på aller beste måte.

En komite med Leif Bryde som «primus motor» har begått et kurs for nybynnere som er bedre enn de fleste forsøk vi har sett i årenes løp. Det er neppe å ta munnen for full når vi hevder at det tåler konkurranse av de beste, helt tilbake til Midseens utmerkede Kontraktbridgens fundament.

Som sagt har oppgaven vært i de beste hender, og resultatet kan komme i en hver hånd for en bagatel av kr. 5.—.

Tilbake står da bare å presentere programerkleringen. Hensikten med Norsk Bridge er å nå så mange som mulig av Norges bridgeinteresserte med et fag-tidsskrift. Et tidsskrift hvis hensikt det er å dekke mesteparten av det behov av internasjonalt nytt, av analyser, teoretiske artikler og oppgaveturneringer som til en hver tid er tilstede.

☆

Et E.M. for juniors er på trappene etter forslag fra Dr. Tomek, Tsjekkoslovakia. Forslaget har vært gjengitt i bridgepressen. Det har og falt i god jord i de fleste landsbridgeforbund.



Redaktoren i kampens hete.

Utenom de økonomiske problem som nok kan hindre enkelte forbunds deltagelse, er det en stor hindring som må elimineres før det kan bli tale om alminnelig tilslutning.

Det opprinnelige forslaget antyder en aldersgrense oppad til 26 år. Engelskmennene som tydelig mener de holder seg bedre enn de fleste, går inn for en 35-års grense. England har alltid hatt en egen evne til å få sin vilje igjennom. Dette vil selvfølgelig resultere i at N.B.F. ikke er interessert.

Det norske standpunkt er at en grense oppad til 22 år må holde lenge. La gå med at en kan strekke seg et år for kompromiss skyld. På oss virker det engelske forslaget latterlig.

For å sette saken på spissen, så kunne vi bli representert ved St. Halvards utmerkede spillere Arne og Per Olsen 10-ti år etter at de representerte Norge i åpen klasse i Ostende. Dette i en tid hvor en er nærmere å være bestefar enn juniors i 35 års alderen.

Konkurransmomentet er den store drivkraften i organisert bridge. I alle lag av turneringsbridge er dette sporen som i første rekke er årsaken til fremgang. Men dersom en skal unngå stagnasjon må en ha en stadig tilgang av konkurransemuligheter. Dette behovet gjør seg selvfølgelig gjeldende uansett hvilket nivå det konkurreres på. Grunnen til at vi nå tar opp problemet om konkurransebehovet i norsk toppbridge, er at toppbridgens problemer ofte forplanter seg til de andre bridgeområdene — lik ringer i vannet.

I bridge som på alle andre konkurranseområder, trekker toppprestasjonene det øvrige nivå oppover, samtidig som interessen øker. Dette bringer igjen penger i kassen og bedre livsvilkår for forbundet.

REPRESENTASJON

Forbund med langt dårligere økonomi enn N.B.F. har hatt de 10 siste årene, har forlenget innsett det riktige i dette — og tatt konsekvensen av det.

I langt større grad enn her på berget har de matchet sine representasjonsspillere — og deltatt i internasjonale konkurranser.

I år har vi, sett i verdensmålestokk, fått Olympiaden like utenfor stuedøren, — i Deauville i Frankrike.

Her har N.B.F. en utmerket anledning til å gi norsk bridge nye impulser, og spillerne uvurderlig kamprutine. Særlig med henblikk på E.M. på hjemmebane året etter. Suksess i Frankrike vil stimulere interessen for E.M. her hjemme. Skulle insatsen ikke svare til forventningene, blir iallefall utgiftene mindre. Det er utslagning slik at spillerne kan dra hjem igjen når kortspillingen for deres vedkommende er slutt.

☆

Et annet moment som til stadighet har forkludret det hele, er at mer eller mindre velmenende tingrepresentanter og (styremedlemmer) har hatt en tendens til å blande kortene.

Hver gang det er snakk om bevilgninger til det norske landslaget i åpen klasse, blir dette koblet sammen med andre utgifter. Det mest populære er å behandle landslaget og damerepresentasjonen sammen. En velger å følge et slags en for alle, alle for en prinsipp, som i dette tilfellet er å skyte langt over målet. Det er på høy tid at det vises større ansvar i slike saker.

Av de land det er mest naturlig å sammenligne oss med, velger vi Sverige. Vi kunne med letthet trukket frem 4-5 andre land med samme innstillingen, men med et medlemstall og et forbundsapparat som ikke tåler sammenligning med Norge.

Denne tanken om øket representasjon og dermed en plass høyere på bridgestigen — er ikke ny. Det er heller ikke ønsket om

å kunne sammenligne våre muligheter med Sveriges. Men hver gang dette siste skjer, blir en overdyngnet med argumenter om svenskenes utmerkede økonomi, deres inntekter på mesterpoengene, deres gode kommunikasjonslinjer og slik bortover.

☆

Den nye økonomitrusselfen fra pesimistene, er E.M. 1969. Sist gang vi var arrangører (1958) ble det et dundrende overskudd. Selv om en del av utgiftene kanskje må dekkes på annet vis denne gangen, så er hverken interessen eller økonomien til de norske bridgespillere slik i dag at det skulle være noen som helst grunn til å tro at resultatet ikke skal bli minst like godt denne gangen.

☆

Tilbake til Sverige. De skal i 1968 stå for Nordisk (og i 1970 for V.M. par). Arrangementet av Nordisk alene tåler selvsagt ikke sammenligning med E.M. Men en ting kan en i alle fall slå fast, det er et bombesikkert underskuddsforetagende. Det er og avsatt kr. 28 000 til formålet, hva så med dets budsjett for 1968?

Til tross for en antatt inntekt for mester-



Observasjoner

Blant mye annet hører de store forfatters tanker og filosoferinger til de ting som ikke har klart å finne plass innenfor min lave panne. Det er derfor høyst sannsynlig at jeg tar feil når jeg tror å huske dette sitatet fra en eller annen større filosof: «Hvis du mener å ha noe å meddele dine omgivelser, så la det være».

Dette er i alle fall en regel som jeg har praktisert i noen utstrekning, men når man har påtatt seg å skrive litt i Norsk Bridge, kan man vel ikke bruke denne regel, helt ut.

Apropos «å la det være» fant jeg i julen en analyse av et spill i et organ fra et av våre aller nærmeste naboland:

♠ D 8 6 4		♠ E K 9 5 3
♥ E Kn		♥ K 4 2
♦ 8 7 5 4		♦ E 9 6
♣ E K 3		♣ D 4

poeng på kr. 112 000, er det budsjettert med ett underskudd på kr. 140.000!!

Kan det på et slikt budsjett overhodet være plass til representasjonsbridge? Hvor viktig den svenske toppledelsen og det svenske bridgetinget mener dette er, burde bli klart for de aller fleste etter denne oppstillingen:

Avsatt til uttagningsturneringer	kr. 7000
» » O.L. i Deauville 1968	» 28000
» » Landskamper	» 16800
	<hr/> kr. 51800

Det skulle dermed være klinkende klart for alle at det er ikke det store økonomiske overskuddet som får svenskene til å ta et annet standpunkt enn det som hittil i stor utstrekning har vært det norske.



Til dags dato har ikke Norge deltatt i en eneste bridge-olympiade.

Vi sier med Axel Kielland: «La oss se litt på saken.» De aller fleste konkurransegrener i Norge har sitt forbundsstyre og sitt ting.

Vi har vanskelig for å tenke oss en representant på skoytetinget reise seg opp å foreslå at dersom styret ikke fant det sportslig eller økonomisk forsvarlig å delta med en kvinnekongent i E.M., så fikk Stiansen, Maier og Co. holde seg hjemme de også.

Vi kan enda vanskeligere forestille oss at et slikt forslag ville bli tatt alvorlig.

Altså, la oss først få et landslag som representerer medlemmene uansett kjønn eller alder. Siden får vi så vurdere deltakelse i junior E.M. eller dame E.M. Dette for å understreke at vi på ingen måte er motstandere av damerepresentasjon eller annen internasjonal deltakelse på annet plan enn åpen klasse.

Øst spelade 6 sp og fikk ru D ut. Spilleren fant ut at hjerterfinesse var saken, tok ut trumfen, kastet en ruter på kl E og tok hjertermasken. Da denne ikke holdt, ble det en straff. Forfatteren konstaterer dårlig spill (enig) og rekommanderer en langt bedre spilleplan: Ut med trumfen, vekk med ruter på kløver og så ruter. Dermed vinner Øst med 3—3 i ruter eller om Nord har ru K alene igjen.

Jo, jo, det er ikke enkelt å være bridge-skribent (selvmedlidende), men det kunne i alle fall vært en interessant opplevelse å se profilen på ovenfor nevnte analytiker når han oppdager at hjerterstjeling gir et ganske bra resultat.

Så er det da bare å vente på de første leserbrev med forklaringer på hvorfor **jeg** burde «latt det være». Feilanalyser og «ser ikke skauen for bare trær»-varianter kommer nok og jeg skal i første omgang ønske: God jakt!

Selv var jeg ute på en liten jakt-tur i de Midsemske skoger her forleden. Håpet var ikke stort, for hans 3 x 100 spill store skog har jeg krysset fra ende til annen utallige ganger uten jaktutbytte. Men se:

♠ K 8		♠ D Kn 10 9 2
♥ D Kn 9		♥ 5
♦ 8 7 5 4		♦ K D 6
♣ E 6 4 3		♣ D 9 7 2
♠ 5		♠ E 7 6 4 3
♥ 4 3 2		♥ E K 10 8 7 6
♦ kn 10 9 3 2		♦ E
♣ K kn 10 5		♣ 8

Scenen: 4 fremtredende amerikanere, Syd forsiktig i bare 6 hj. og ru. kn. ut.

I annet stikk spar til kongen og mer spar til Ess. Men au! Vest trumfet og mer trumf gjorde sitt til at Syd måtte gå bet, da han ikke ble kvitt sin siste spar. Analysen sier helt korrekt at annet sparstikk skal overlates motparten.

Men hvor er så jaktutbyttet? Jo, det ligger i at Syd **måtte gå bet** etter å ha brukt sp. Ess. Ser du hvordan han skal vinne likevel?

Hjerter-returen går til hånden, spar trumfes 2 ganger og ruter 2 ganger hjem.

Posisjon:

♠ —		♠ D
♥ —		♥ —
♦ 8		♦ —
♣ E 6 4 3		♣ D 9 7 2
♠ —		♠ 7
♥ —		♥ E K 8
♦ kn		♦ —
♣ K kn 10 5		♣ 8

3 ganger hjerter presser saften ut av begge fiender, kl. 6 tar stikk og lilleslemmen går hjem likevel.

TORÉ

Norsk Bridgeforbunds's nybegynnerkurs

Prisen er kr. 5,—, men utbytte er meget større.

Send bestilling til N.B.F.'s kontor, Industrigt. 36, Oslo.

Generalsekretæren, Per Pettersen, treffer du på tlf, Oslo 46 94 74

Som tilskuer til makker


I første øyeblikk ble jeg smigret da venen L. A. Strøm tilbød meg å være med i redaksjonen for «Norsk Bridge». Naturligvis. Senere er mine følelser blitt mer blandet. Som De vil ha bemerket, består staben forøvrig av lutter eksperter, med et lass Norges-mesterskap, Nordisk mesterskap, EM-representasjon etc. etc. på baken.

Når jeg kom med i denne celebre forsamling, kan det bare skyldes et ønske om å gi redaksjonen et visst demokratisk tilsnitt, jeg skal spille rollen som representant for det brede og udekorete lag av befolkningen. Man kan få komplekser og filipenser av mindre.

Imidlertid, alt har sine sider. På et punkt er jeg nemlig d.herrers jevnbyrdige: Jeg har gjennom tidene hatt fornøyelsen av å spille med en rekke fremragende makkere. I mangel av egne bravader å henvise til, har jeg plukket frem noen lyse stunder fra min tilskuerplass som blindemann. Disse stunder har det vært mange av, og flere kommer i neste nummer.

Vi starter med Erling Wik, hvis lynraske analyser har gitt meg mange gledesstunder. Spillet er fra en kretskamp i Trondheim.

♠ kn 8 6 4
♥ kn 10 8 2
♦ kn 5
♣ E 7 3



♠ E 7 5
♥ E D 2
♦ E K D 10 8 6 3
♣ —

Seks ruter het kontrakten, og trumf kom ut. En nærliggende spillemåte er to ganger trumf, inne på bordet. Så kløver ess til avkast av en spartaper, og hjerterfinesse som må holde.

Slik spilte ikke Wik, han velger nemlig

de «nærliggende» varianter bare i de tilfeller hvor de også er de beste. Motparten hadde knapt rukket å snu kortet i første stikk før hjerter dame lå på bordet. Kongen kom på og alle sorger var over.

Javel, sier De kanskje, men det er jo dårlig motspill. Og det har De rett i, det er bedre å lasjere hjerterdamen. Men poenget er dypere enn som så. Hvis hjerter konge sitter hos Vest, vil en god spiller muligens klare å la damen passere uten . . . fortrekke en mine. Men hvis Øst har kongen, vil han ha meget store vanskeligheter. Han ser bordets knekt, 10, og vil måtte regne med at nå eller aldri. Og den dagen det sitter en helt fremragende spiller i Øst — f. eks. en av mine kolleger i redaksjonen — vil han iallfall trenge en grundig fundere før han lasjerer.

Men hvis hjerter konge «viser seg» å sitte hos Øst, trekkes trumf til bordet fulgt av kløver ess og hjerterfinesse. I motsatt fall fortsettes med hjerter ess og en til.



Arne Hofstad

Da står kontrakten fremdeles med rundsits i hjerter og trumf, eller med fire hjerter og tre trumf på samme hånd.

Hvis De synes det er enkelt, bør De studere spillet en gang til.

☆
Vi går over til Hans Lynum, som jeg også har hatt gleden av å trekke atskillige lass sammen med. Dette er også fra en kretskamp.

♠ K 10 9 7 5 4 2
♥ 6 3
♦ E 10 6
♣ 9



♠ E kn
♥ K kn 7 2
♦ K kn 5
♣ D kn 8 7

Med ingen i sonen åpnet Lynum i 2. hånd med en Efos-grand, og jeg sa fire hjerter som overføring til fire spar. Kløver kom ut og Øst fikk for kongen. Liten hjerter tilbake, og knekten viste seg å være riktig da Vest måtte frem med esset. Hjerter i retur ga stikk for kongen.

Begge fulgte på spar ess, og på knekten hadde Vest fremdeles en liten å bidra med. Lynum lot den seile, og Øst fikk for sin single dame. Jeg må innrømme at jeg ikke har noe imot denslags situasjoner. Det gir en viss balanse i utgangsposisjonen når man selv har hatt sine feilskjær i kveldens løp, og skal gjøre opp status etter kampen. Hvilken treffende replikk monstro jeg kunne finne om den gamle gode ni-regelen?

Jeg hadde gjort regning uten vert. Det er innlysende riktig å ta trumf-finessen. Ser De hvorfor? Hvis spar toppes og Vest har damen tredje, får spilleren før eller senere det vanskelige valget hvilken vei han skal ta ruterfinessen. Men når man tar trumffinessen og Øst viser seg å ha damen, kan han ikkee også ha ruter dame! Øst har allerede vist kløver ess - konge og hjerter dame. Han kan ha en dame til uten å åpne, men ikke to. Nemlig.

Martin Moxnes er nestemann, og spillet er fra en høyst uhyøytidelig sommerturnering. Det hadde fortjent en bedre skjebne:

♠ D 7 2
♥ E K 9
♦ 9 5 4 2
♣ E D 2

♠ 8 3
♥ 7 6 4 2
♦ 10 6
♣ 9 8 7 5 2



♠ E K 6
♥ kn 8 3
♦ K D 8 7
♣ K 10 4

♠ Kn 10 9 5 4
♥ D 10 5
♦ E kn 3
♣ kn 6

Moxnes har alltid vært en beskjeden natur, derfor nøyde han seg med fire spar etter at Øst hadde vært innom med en dobling. Som De ser, er det bare ganske lite for hardt meldt, De og jeg ville ikke hatt noen vanskeligheter med å få ni stikk. Østs dobling er opplysende, for så vidt som den forteller hvor resten av kortene befinner seg.

Vest fant utspill i trumf, og tre runder av den sorten gjorde vei i velling. Bordet var inne, en liten ruter fulgte og Øst ble generøst overlatt stikken for ruter dame. Han vred til hjerter som gikk til bordet, og ny ruter fulgte til knekten. Moxnes likte ikke Vest's tier, rundsits ville jo vært å foretrekke.

Nå kom i rask rekkefølge hjerter dame og de to siste trumfene. Bort med bordets kløver dame - to! Slik så det ut:

♠ —
♥ E
♦ 9 5
♣ E

♠ —
♥ 7 6
♦ —
♣ 9 8



♠ —
♥ —
♦ K 8
♣ K 10

♠ —
♥ 10
♦ E
♣ Kn 6

MESTERPOENG

Som det vil være kjent for de fleste startet Norsk Bridgeforbund med MESTERPOENG den 1. januar 1968.

Spørsmålet om innføring av mesterpoeng har vært drøftet ved tidligere anledninger, men av flere grunner har vi skjøvet avgjørelsen fremover.

Det som imidlertid har slått oss er den popularitet som mesterpoengene har høstet hos den menige spiller i de land som allerede spiller om «masterpoints», «mestarpøeng», «meesterpunten», «mestarpisti» eller hva de nå heter i de forskjellige land. Vi har vel alle truffet amerikanske bridge-spillere som vifter med kortet som forteller hvor mange masterpoints vedkommende har oppnådd.

Nå er riktig nok grunnlaget for utdeling av mesterpoeng litt forskjellig i de enkelte land, men alle går ut på at spillerne kvalifiseres etter hvor mange poeng de har oppnådd i sine klubber, krets- eller distriktsmesterskap eller landsturneringer i forbundenes regi. Felles for alle er at ingen spiller kan oppnå de høyere titler uten å ha deltatt i turneringer hvor kvaliteten teller mer enn kvantiteten.

Ganske pussig, hva? Tre single ess i en slutt-posisjon med bare fire kort. Fortsettelsen var en hjertes til bordet, og Øst utåndet i fred. Moxnes' sluttspill var klaskisk: «Det eneste jeg var redd for var at kløver konge kunne sitte i saks.» Det er første gang det er gått opp for meg at finesser helst ikke bør holde.

De av leserne som interesserer seg for slikt, vet at et idiotisk navn på denne spillemåten er «trumskvis uten trumf». Men De er kanskje ikke oppmerksom på at den er mer effektiv enn sin navnebror med trumf. Det lar seg ikke gjøre å vinne dette spillet ved å beholde den siste trumfen som forbindelseskort istedenfor ruter ess.

Amerika er det land som først grep ideen med masterpoints, og utbredelsen i dag er enorm. Det kan for eksempel nevnes at det kontor som forestår registreringen av poengene omfatter 18 personer med bokholdermaskiner og mer avansert utstyr. Men så er det jo også slik at det forekommer omtrent ikke en turnering hvor det ikke spilles om masterpoints. Dette til tross for at konvingenten i slike turneringer vanligvis økes med en dollar til dekning av utgiftene med masterpoints.

Det arrangeres turneringer hvor deltakelsen begrenses til spillere som har mindre enn 50 masterpoints, turneringer for



Bjørn Larsen

spillere med 50 - 100 masterpoints osv., og dette vil jo i realiteten si at enhver turnering i seg selv blir mere spennende idet nivået i turneringen bli raskt jevnere. Desto jevnere en turnering er, desto mer kommer et godt spill til sin rett.

For arrangørenes vedkommende vil en turnering som spilles om mesterpoeng trekke mere deltakelse fra de spillere som mangler noen poeng for å oppnå en viss tittel. Husk at ingen oppnår de høyere titler bare ved lang og tro tjeneste i klubben.

For å komme tilbake til Amerika er det i dag registret noe over 100 personer som har oppnådd høyeste tittel: «Lifemaster».

Innføringen av MESTERPOENG i Norge har således fra starten av fått en stor tilslutning, og det er en rekke kretser som allerede har fått påtrykk fra sine klubber om å innføre MESTERPOENG i kretsmesterskapene både for lag og par.

Registreringen av tidligere bragder er også i full sving, og den første som registrerte sin mesterverdighet var Bjørn Larsen. Nå var jo Bjørn Larsen stort sett avskåret fra å delta i årene 1954—1962, men det er allikevel ikke så rent lite han har oppnådd: Han er to ganger nordisk mester og en gang er han blitt nr. 2. Dette utgjør 140 mesterpoeng. Han var med da Norge ble nr. 3 i Europamesterskapet i 1948, som også utgjør 50 mesterpoeng. Han har videre fire norgesmesterskap for klubber og er to ganger norgesmester for par = 300 mesterpoeng. Han har også 4 kretsmesterskap i Oslo, og tilsammen utgjør alle disse bragder 510 MESTERPOENG med tittelen INTERNASJONAL MESTER.

For å bruke hans egne ord: Dette er jo et stykke på vei. Nå har jeg de forbunds-poeng jeg trenger for tittelen STORMESTER, og nå må jeg passe på å delta i noen av de turneringer hvor det spilles om mesterpoeng slik at jeg i løpet av ikke alt for mange år også kan oppnå denne tittel.



Så langt Per Pettersen. — Her i Rogaland er interessen stor. Så tidlig som 5. januar var vi i gang å kjempet om krets-poeng. Som

ventet hersker det en smule forvirring i starten, det er mange tabeller som skal holdes rede på. Da spør det baret hvor grundig kretsprotokollene er ført i årenes løp. Det som kan by på vanskeligheter er kretsmesterskapene for lag. Her er det ofte 5 spillere, men de aller fleste kretsene premierer vel bare 4. Dermed kan 5. mann lett falle ut av listene. Men bevitnelse fra laget på tro og ære vil nok bli godkjent av generalsekretæren.



Litt barnesykdommer vil vi nok og treffe på til å begynne med, men i løpet av våren vil mesterpoeng slå til for fullt. I mens telles det på gamle bragder. Norsk Bridge og N.B.F. vil hele tiden samarbeide om dette, slik at alle nye opplysninger og nye mestere vil du finne i Norsk Bridge. Husk at du hjelper N.B.F. og derved deg selv ved å abonnere på Norsk Bridge. For kr. 30,— får du de 9 neste nummerne. Du sparer penger, vi sparer penger!

KM for klubber i Oslo

Lyse hoder med vittige tunger har hevdet at KM for klubber i Oslo om ikke lenge vil være identisk med klubbmesterskapet i Akademisk BK. Dette er selvsagt en smule overdrevet, men at akademikernes sterke framgang i de senere år har satt sitt preg på krets-seriene er hevet over enhver tvil. For vi går videre kan vi tittle litt på stillingen i Mestergruppen etter 5 (av 7) kamper:

Akademisk I	38	538 — 292
Golia I	29	458 — 330
Sinsen I	28	539 — 372
Akademisk III	25	459 — 404
Astra I	16	417 — 478
Sinsen II	15	319 — 421
Akademisk II	7	312 — 500
Astra II	2	312 — 557

Forts. side 30

Vi skal i tiden framover ha en del artikler om motspill, uten at vi på forhånd bestemmer antallet eller om de skal komme i en uavbrutt serie.

I det utall av bøker som er utgitt om spillet i bridge, er motspillet for en stor del behandlet overfladisk eller til og med neglisjert. Mens skvisen som en ikke treffer på hver kveld, eller de forskjellige former

MOTSPILLET

for coups som er enda sjeldnere — ofte fyller storparten av denne bridgelitteraturen. Det sier seg selv at motspillet er den del av bridgen som er vanskeligst å beherske. Spilleføreren vet selv hvor de eventuelle svake punktene finnes, slik at han kan foreta manøvrer som tåkelegger spillet og gjør det vanskelig for motparten.

Disse mulighetene har selvfølgelig motspillerne også, men her må en også regne med faren for at makker går i den fellen en hadde lagt for spilleføreren.

På den andre siden er det mange varianter som en overser. Kanskje på grunn av manglende innsikt, eller rett å slett av konsentrasjonsvikt. Altfor ofte ser en spillere som i et spills begynnelse allerede har gitt opp fordi de mener at den hånden de har fått utlevert er 100 % interesseløs og ikke kan ha noen innvirkning på spillet.

For å starte fra bunn av.

N
E kn 2

V
D 10 3

Syd er inne. Han spiller mot bordet og kniper fargen med knekten som vinner stikket. Hvor ofte har vi ikke sett at Vest i neste stikk legger 10-eren når blindemanns ess trekkes. Mulige årsaker har vi pekt på tidligere. I tillegg kommer så at man spiller i et så tungrodd makkerskap at et avkast av damen i stikk 2. viser feil for-

deling. Et prinsippbrudd som i fremtidige spill og ikke minst diskusjoner, kan få uante konsekvenser.

Selv med to små kort i følge med damen er det nesten alltid godt å lempe damen i det andre stikket. For det første vet spilleren at du har den, for det andre kan det være av interesse for din makker. Det hender mere enn en gang at det tas falske finesser.

Tilbake til konsentrasjonen.

♠ K 6 5
♥ 6 4 3 2
♦ kn 6 4
♣ K 4 2

♠ E 7 3
♥ D 8 7 5
♦ 10 7 3 2
♣ 9 6

Syd gir. Øst—Vest i faresonen.
Kontrakten er 4 spar.

Til Øst's store tilfredshet starter Vest med å ta for kongen og esset i ruter fulgt av ruter dame i 3. stikk. Syd stjeler imidlertid med spar 2 og fortsetter med spar 4, som drar med seg spar 10, konge og ess. Øst's hensikt er hele tiden å fortsette med spar 3. Men en liten pause først kan jo styrke Syd i troen på at knekten sitter hos Øst om spilleren skulle mangle dette vitale kortet. Det skal imidlertid svært liten omtanke til fra Syd for at han skal gå opp med damen. Vest's spar 10 tyder neppe på noen annen sits enn singleton eller kn, 10 dobbel. Er det singleton fører en finesse likevel ikke fram.

Den som virkelig burde ha konsentrert seg i dette spillet, er Øst. Når han så at makker la spar 10 i første sparspill, var det en selvfølge å legge spar 3 istedet for å stikke kongen. Syd skal være mer enn heldig om han nå finner den rette trumfvarianten. Disse eksempler er ikke av ny dato, det er heller ikke vår mening at det var upløyet mark for de fleste av leserne. Men et sted må en jo begynne.

Jeg tror ikke mange har sett denne varianten før:

♠ x x x
♥ E 10 9 x
♦ x x x
♣ x x x



♠ D kn x x
♥ kn x x
♦ D x
♣ kn 10 9 x

Det er lagkamp.

For å forenkle det hele konstruerer vi dette meldingsforløpet:

S	N
2 kl.	2 ru.
2 gr.	3 gr.

Vest spiller ut spar 10, Syd stikker med kongen og fortsetter med liten hjerter til bordets saks. Øst kommer inn på knekten. Hva bør Øst gjøre nå? Han bør bestemme seg for å bruke litt mere omtanke neste gang han kommer ut for varianten! Med de kortene Øst har og etter dette meldingsforløpet skulle alt tyde på at Syd har 6 stikk i de andre fargene. Hjerterfargen må gi spilleren de 3 manglende stikkene.

Syds hjerter er D x x. Uten andre inntak hos blindemann velger Syd den beste spillemåten. Med begge hjerter honnørene hos Vest, eller honnørene fordelt sammen med 3-3 sits, mener han å vinne sine 3 stikk. I tillegg til dette gir 4-2 sits med kongen dobbel hos Øst og spilleren de nødvendige stikkene. Altså liten hjerter til nieren som Øst dekker!! Syd trekker meget fornøyet hjerter mot damen og Vest får stikket for kongen. Det kommer spar i retur og vel inne igjen er det Syd's tur. Hånden på hjertet, hvem topper hjerterfargen når Vest følger med en liten 3. gang fargen blir spilt? 2 bet i en slik kontrakt gir ikke bare motparten eventuelle 13 poeng, men ofte også et psykisk overtak.

La oss være enige om at varianten ofte kan ligge atskillig mindre i dagen enn

dette, hvilket igjen viser hvor store krav motspillet stiller til utøveren.

Atskillig farligere er det selvsagt å forsøke seg med den samme varianten i partureringer uten at det skulle være noe i veien for det. Alt som kreves er i grunnen en forståelsesfull makker.



Avblokkering er en oppfinnsom og morsom spilleform. Denne er for de sterkeste:

♠ D kn 10 5 3
♥ kn 9 2
♦ kn
♣ D 8 4 3

♠ E K
♥ 7 5 3
♦ K D 10 9 7 6
♣ E K



♠ 8 6
♥ E D 8
♦ E 5 4 2
♣ 9 6 5 2

♠ 9 7 4 2
♥ K 10 6 4
♦ 8 3
♣ kn 10 7

Vest spiller 6 ruter.

Nord som hører til den moderne garden starter med spar knekt. Vest stikker med esset, trekker ruter K, D og deretter kløver Ess, K. Og det var det, Syd! Avblokkerte du med kløver kn, 10 eller hur? Hvis ikke går spilleren inn på ruter ess og trekker kløver 6, knekten fra Syd og Nord kan ikke stikke over.

Vi nevnte at Nord var vel kjent med de nyere variantene. Han kunne sine fordelings kast (norske). Kløver 8 kom på i første kløverspill og hele Syds kløkt var bortkastet.

Abonner på

NORSK BRIDGE

Reese - Schapiro

Det engelske bridgeforbundet, B.B.L. er litt ille ute for tiden. Det er etterdønningene fra Buenos Aires skandalen som ennå ikke har lagt seg. Som kjent beskyldte amerikanerne det verdensberømte engelske paret Terence Reese—Boris Schapiro for fusk. Vi vil ikke unnlate å nevne at insinuasjoner og beskyldninger fra samme hold — mot europeiske spillere har forekommet rett ofte. Nå er det kanskje ikke så rart at en mengde dårlig forklarte konvensjoner kan få en spiller til å komme med ytringer ved bordet som han siden ikke kan stå inne for. Det amerikanske toppskiktet er nesten rent proff-betont, slik at et, etter spillernes mening, ufortjent tap, ofte trefter hans ømmeste punkt — lommeboken. U.S.A.'s bridgeforbund har imidlertid vært meget konsekvente i slike tilfelle. Ubønhørlig har det slått ned på arrogante og uforskammede representasjonsspillere. I ett tilfelle så strengt som 1 års suspensasjon.



Denne gangen så det likevel ut til at det var mere enn storm i et vannglass. The World Bridge Federation, med amerikansk dominans, tok affære med en gang etter at beskyldningen var fremført og anklagerne hadde fått medhold av den engelske lagleder. Imidlertid blånektet Reese—Schapiro og fikk bl. a. støtte fra «fiendens leir». Den kanadiske toppspilleren Sammy Kehela som er støttespilleren på U.S.A.'s V.M.-lag. (Landene har felles uttagning), gikk fullt og helt inn for det engelske paret. W.B.F. hadde hverken tid eller krefter til å ta noen endelig avgjørelse. Det ble besluttet å overlate saken og avgjørelsen til engelskmennenes eget forbund. Dette engasjerte den kjente engelske kronjuristen Foster til å lede en undersøkelseskomite.

Det paret som kom med anklagen,

Becker—Hayden laget pressekonferanse i New York og hele verdenspressen flommet over med artikler som felte en knusende dom over «synderne» alt før komiteen hadde hatt sitt første møte. At Reese en tid senere kom med et forsvarsskrift som på en overbevisende måte satte beskyldningene i et latterlig lys — hjalp lite. Publikums dom var alt felt, og da komiteen etter 1½ års nitid arbeid la fram sitt resultat, var det bare de aktive bridgespillerne som viste interesse.

Terence Reese og Boris Schapiro ble renvasket! Dette av en komite, hvis medlemmers hederlighet og upartiske innstilling er hevet over tvil.

En kan spørre seg selv, hvorfor så mye skriving om en 3 års gammel sak? — Jo, fordi amerikanerne ikke vil godta avgjørelsen!!

Uansett hva en har ment eller trodd for dommen falt, så bør meningen om denne siste reaksjonen være enstemmig. Maken til dårlig tapermentalitet skal en lete lenge etter!!



Dermed brygger det opp til storkrig på lederplanet. Begge er kandidater til England O.L. lag 1968. De har det europeiske forbunds støtte, mens W.B.F. vil nekte dem deltakelse. I verste fall kan saken velte hele olympiaden.

«Onde tunger» hevder at det fra laveste hold har vært taktisk å bakvaske par som en ikke klarer å ta knekken på ved bridgebordet. Vi tror ikke dette er noe utbredt fenomen, men litt betenkt blir en når navnene kommer på det siste internasjonale paret som har fått fuskbeskyldningen mot seg og blitt renvasket: BECKER—HAYDEN, New York, U.S.A.

Leiken, Kristiansand har vært på Stavangerbesøk. De slapp med skrekken denne gangen. Stavanger IV ble nedkjempet med sifrene 106-93. Vel hjemme igjen har Per Henrik Drangsholt gledet oss med dette brigdebrevet:

Sørlandsbridge

Vi har vært i Stavanger og spilt rundekamp, og det fulgte det vanlige mønsteret, en særdeles hjertelig mottagelse, en bridgeånd og tone vi forlengst har tapt vårt hjerte for og en opprivende bridge full av feil, overmeldinger av kortene og spenning helt til siste spill. Ikke vet jeg hvorfor vi gjør så mye rot nettopp i Stavanger eller mot dem, men her er noen små smakebiter. Først et spill hvor jeg ble lurt.

♠ E 10 8 x x x
♥ 8
♦ E 10 9 2
♣ x x

♠ K Kn 9 x
♥ K x x x
♦ Kn x
♣ 10 x x

♠ —
♥ D Kn 10 x x x
♦ —
♣ E K D Kn x x x


♠ D 4 3
♥ E 6
♦ K D 8 x x x x
♣ x

Meldingen ved vårt bord med Syd som giver:

S	V	N	Ø
1 ru	P	1 sp	5 kl
P	6 kl!	D	P
P	P		

Som Syd spilte jeg ut hj. E. Fra N. kom hj. 8 og fra Ø. hj. kn. Den hj. Kn skjønte jeg ikke noe større av. 8 så ut som et styrkekast så etter noen fundering fant jeg ut at jeg ville ta for ru. K først (min makker måtte ha sp E og ru E, men det kunne jo se ut som om spilleren var renons i spar). Dermed var det gjort. Jeg måtte tåle å høre at jeg var et dårlig medium. Tross min makkers inderlige bønner om mere hjerter, fant jeg altså frem en ruter. Medgis skal det dog at at jeg hadde en viss ulyst på den ruter K. Det var liksom en liten stemme som kalte, men en gammel garvet samvittighet er så vant til å vende det døve øret til denslags stemmer at Thorgnys bønner nådde ikke frem. Nå ble ikke spillet så dyrt som vi kunne frykte. Ved det andre bordet fikk våre gutter spille 6 hj, men hvis N-S stamper i 7 ru blir spillet virkelig dyrt. Hellet vekslet imidlertid.

♠ K 10 8 x x
♥ K D x
♦ Kn x x x x
♣ —

Kn x x (trumpf)  D (trumpf)

♠ E 9 x x
♥ E
♦ K x
♣ E K Kn x x x

Meldingene ved vårt bord:

Ø	S	V	N
P	1 kl	P	1 sp
P	4 gr	P	5 kl
P	5 sp	P	6 sp
P	P	P	

Utspill ru E og liten ru. Min makker fortsatte prompte med sp E og liten sp. til finesse og dermed var det gjort.

Vi hadde et annet som kunne ha blitt et godt lite spill.

♠ K x x
♥ x x
♦ K Kn x
♣ Kn x x x x

♠ 10 x x
♥ K Kn x x
♦ D x x x
♣ x x

♠ E Kn x x x
♥ E 10 x
♦ x
♣ K D x x

♠ D x
♥ D 9 8 x
♦ E 10 9 x x
♣ E 10

Meldingene ved vårt bord. V-giver.

V	N	Ø	S
P	P	1 sp	D
1 gr	2 kl	2 sp	P
P	2 gr!	P	P

Utspill liten sp som ble stukket med D. Nå står det hele og faller med valget i ruter, men det kan vel trygt sies at det bør være 9—1 å ta ru 10 og la den vandre, og da blir det i hvert fall ikke mere enn 1 bet. og gevinst på spillet idet kontrakten ved det andre bordet var 2 kl. med 2 bet. Men nå valgte spilleren å ta liten ru til K og Kn tilbake igjen, og da ble det ÷ 300.

Men (jeg undres på om det skyldes den milde luften i Stavanger) det skal mere til å ta knekken på en superoptimist. Det neste spillet har gledet meg endel, for det var et av de få der landskapet stemte med kartet.

♠ D 9 7 5
♥ Kn x
♦ 4 3 2
♣ D 8 x x

♠ 10 x x
♥ E D x x x
♦ 9
♣ E K 10 x

♠ K x
♥ K x x x x
♦ 10 8 x
♣ 9 7 2

♠ E Kn x x
♥ x
♦ E K D Kn x x
♣ Kn x

Ø giver. Sone: Alle.
Meldinger ved vårt bord:

Ø	S	V	N
P	1 ru	D	P
1 hj	2 ru	2 hj	P
P	2 sp	P	3 sp!
P	4 sp	P	P
P			

Utspill kl. K. Jeg kan ikke nekte at bordet var en skuffelse. I det minste hadde jeg håpet på K 10 x x i trumf, men da hadde jeg vel gått bet. I håp om å få stanset kløverspillet og få skift til 2 ganger hjerter la jeg kl. Kn første gangen, det er jo en gammel kalosj, men det er pussig hvordan den holder vannet ute. Det kom to ganger hjerter. Å slå ru. E var nå rutine, men om jeg skulle ta to ganger ruter var noe vanskeligere å avgjøre.

Motparten brukte svenske fordelingskast og nå kom ru 9 fra V og ru 8 fra Ø. Det luktet det svidd av, så nå fortsatte jeg med kl og dermed ble V nødt til å slippe bordet inn så jeg fikk knepet trumfen, dermed ble det et av de spillene man kan glede seg over når man ikke akkurat har noe annet hyggelig å tenke på.

Nøye selvransakelse tilsier meg å ta frem et av de (små) jeg må vedgå å være beskjemet over.

♠ K D 4 3
♥ E x x
♦ E x x
♣ 10 x x

♠ x
♥ K D 10 x x
♦ K D Kn x x x
♣ x

♠ E 10 9 8 x
♥ x x
♦ x x
♣ D x x x

♠ Kn 7 5
♥ Kn 9 x
♦ x x
♣ E K Kn 9 2

N giver — Sone: Ingen

N	Ø	S	V
1 sp	P	2 kl	D
P	P	RD? 2 ru(!!!)	
P	P	2 sp	3 ru
P	P	3 sp? P	
P	D!!!	P	P
P			

Utspillet var liten ru til Kn som N la-sjerte. Dessverre skiftet nå V til hj. K. Hvis V fortsetter med ru har spilleren mulighet for å få kontrakten. Hypotetiske funderinger, men leserne vil se at kontrakten da står med liten sp. til Kn og liten hj til E og så på 5 g. kl. forsvinner Nord's hjerter. Nå gikk imidlertid spilleren en uundgåelig bet, og det var igrunnen lønn som fortjent til meg. Når jeg fikk sjansen til å passe ut 2 kl, skulle jeg bare ha reist meg og takket.

Til slutt skal jeg ta med et spill med betydelig spilleteknisk interesse.

♠ D 10
♥ x
♦ 8 x x x 2
♣ K Kn x x x

♠ E K Kn x x x
♥ x x
♦ E 9 x
♣ 10 x

♠ x x
♥ K D Kn 10 x x
♦ K Kn
♣ E x x

♠ 9 8 7
♥ E 8 x x
♦ D 10 5
♣ K 9 x

V giver. Sone: Ø—V

V	Ø
1 sp	2 hj
2 sp	3 kl
3 gr	4 gr
5 hj	6 hj
P	

Om meldingene er å si at Ø 3 kl melding lurte meg. Hvis jeg som her har trumf E og en K ved siden pleier jeg å spille ut liten fra K. Men nå så det ut som om min kl K var vel plasert, så jeg fant på å spille ru 5 ut. Ru 2 fra makker viste 5 ru, og det var derfor naturlig å fortsette med ru da jeg kom inn på trumf E. Mot oss trakk spilleren en gang høy sp og kl til E, og nå hjalp det ikke om jeg la 9—8 i sp (9—7 hadde forresten vært bedre). Nå da kl E var ute ville spilleren gå en ekstra bet hvis finessen i sp mislykkes, så han toppet og vant, men jeg tror det blir lettere å finne ut av det hvis han tar alle trumfene først.

Månedens klipp

Etter E.M. 1967 gikk dette spillet igjen i avisenes bridgespalter over hele Europa.

♠ D 10 9 7 5 4 2
♥ —
♦ 10 4 2
♣ E D 5

♠ E K 8
♥ E 10 9 6
♦ K
♣ K kn 8 7 2

♠ kn 6 3
♥ K 8 2
♦ 8 7
♣ 10 9 6 4 3

♠ —
♥ D kn 7 5 3
♦ E D kn 9 6 5 3
♣ —

Spillet er fra kampen Italia—Sverige. Med svenskene som Nord—Syd gikk meldingene:

Ø	S	V	N
pass	1 ru.	D	4 sp.
pass	5 ru.	—	6 ru.
pass rundt			

Så kommer kommentarene: Hva skal Vest spille ut?

Mere eller mindre kuffertspillere fra de øvrige nasjoner ville vel prøvet seg med en sparrhonnør. De mere eleverte hadde kanskje valgt en høy eller lav hjerter — eller ditto kløver.

Men ikke en italiener nei! De er ikke verdens beste bridgespillere for ingen ting.

Bellentani på Vest's plass spilte ut ruter konge!!

Denne gang var dette det eneste betende utspill og som vi ser er ovasjonen der etter. Vi faller for fristelsen til å gjengi journalisten Nils i Dagbladet (forkortet).

«BRIDGESPALTE»

«Ikke at jeg er verdens største bridgeekspert, men jeg forsøker da å følge med så godt jeg kan. Jeg leser daglig bridge-

spaltene i opptil flere Oslo-aviser. Gjenom et kunstig meldingsforløp kommer man fram til en kunstig melding. Spilleren må gå ut fra at alt sitter skakt. Motspillerne må ha klart for seg, at det gjelder å finne fram til det mest usannsynlige utspill og motspill for å bete kontrakten. Har man ruter konge singel, og kontrakten er lagt i 5 eller 6 eller 7 ruter, må man spille ut sin ensomme trumfkonge. Jeg nevner uttrykkelig dette eksemplet fra E.M. i bridge nå i høst. Akkurat det spillet må ha vært usedvanlig interessant, fordi i det minste tre Oslo-aviser har brakt det i sine bridge-spalter. Og jeg leser jo ikke flere enn tre Oslo-aviser.

Nå er det ikke til å unngå at ett og samme spill kan komme i tre Oslo-aviser, og det er godt å vite at ekspertene er enige om at det er helt naturlig å spille ut sin ensomme trumfkonge. En annen sak er det at når man overfører sine spesialkunnskaper til bridgebordet, så får man alltid kjefte av makker. Ja makker sier i utvetydige ordlag at man bør vise større «måtehold, så vel i meldinger som i glasset.»

Nils med makker havner i 7 dobbelte kløver og Andersen som har singel trumfkonge skal spille ut:

«Galt går det i alle fall, fordi makker og jeg har fire små hjerter på hver hånd. Og nettopp fordi motparten ikke finner det drepende utspillet. Hadde Andersen spilt ut sin single trumfkonge, ville alt vært i sin skjønneste orden. Men Andersen er slov han. Han leser ikke bridgespaltene i avisene og spiller ut hjerter i stedet.

Andersen som Vest spiller ut ess, konge, dame, 2 i hjerter. Øst har bare en hjerter, så han stjeler hjerter 2 og er frekk nok til å returnere trumf og Vest får for sin single trumfkonge. Fem doble betes i faresonen helt ufortjent. Bare fordi Andersen ikke er spesialist på motspill.»



Eliminasjon og innspill er en populær og ganske hyppig spilleform. Den søte, skadefro gleden som risler gjennom en når eli-

minasjonen og innspillet er vellykket og motparten må spille opp til en saks som hans makker skulle ha spilt igjennom for lenge siden — er velkjent for de fleste.

Alan Truscott, den engelske toppspilleren som forlengst har gjort amerikaner av seg, viser en sjelden variant i en av sine bridgespalter. Nemlig to-sidig innspill.

<p>♠ 10 4 ♥ 7 ♦ D 10 8 6 3 ♣ D kn 5 2</p>		<p>♠ D 6 3 ♥ K 10 3 2 ♦ 7 4 ♣ E 9 6 3</p>
<p>♠ K 9 2 ♥ E D kn 9 8 6 5 ♦ E 9 ♣ 7</p>		<p>♠ E kn 8 7 5 ♥ 4 ♦ K kn 5 ♣ K 10 8 4</p>

Spillet er fra en parturnering. Øst gir. Nord—Syd i faresonen, meldingen gikk:

Ø	S	V	N
1 sp.	Pass?	1 gr.	pass
2 kl.	2 hj.	3 kl.	3 hj.
pass	4 hj.	pass rundt.	

Amerikanerne lar aldri en anledning gå fra seg til å fortelle om hvor enkelt og naturlig de melder. Syd's første pass kunne med våre «kunstige» meldingssystem lett resultert i pass rundt. At Vest utenfor sonen unnlater å stampe i 5 kløver virker i alle fall helt unaturlig på oss.

Men tilbake til saken. Det er som sagt parturnering og med spar 10 i utspill har Syd ingen vanskeligheter med å vinne 11 stikk. Vest starter imidlertid med kløver dame.

Syd har ganske snart sin analyse klar. Med spar knekt eller spar 10 dobbel hos Vest vinnes likevel 11 stikk. Kløverfargen

Forts. side 30

Før starten av N-B-klubben

AV HANS BIE

Et hvert bridgemagasin bør ha sin oppgavespalte. Det er en naturlig ting at bridge-spillere ønsker å bruke sin hjerne på meldinger og spill der en vet det finnes et poeng, og det er en herlig følelse å vite at en har klart å løse en vrien oppgave.

Ved starten av «Norsk Bridge» er det vårt ønske at vi skal finne frem til en original, morsom og spennende oppgaveturnering, og likeledes er det vårt håp at flest vil bli engasjert av oppgavene.

For å imøtekomme flest mulig av disse tingene vil vi sette i gang 2 konkurranser. Den ene kalles Meldekonkurranse og vil foreløpig bestå av 4 meldeoppgaver og 1 spille- eller motspilloppgave. Den andre kalles Spillekonkurranse og vil foreløpig bestå av 4 spille- eller motspilloppgaver og 1 meldeoppgave.

For at alle skal kunne få utbytte av N.B.-klubben har vi forsøkt å la Spillekonkurranse være en del vanskeligere enn Meldekonkurranse. Da det ikke for noen er anledning til å delta i mer enn 1 av konkurransene mener vi det er en fair sjanse for alle og enhver til å hevde seg. (Vennligst studer reglementet nøye).

Når det gjelder premier vil det for hver omgang bli delt ut premie til den beste i hver av konkurransene. I Meldekonkurranse vil premien bli 2 kortstokker i etui, og i Spillekonkurranse en sølvgenstand til en verdi av kr. 50,—.

I årskonkurranse vil det bli flere premier. Foreløpig er det satt opp 1. premier. I Meldekonkurranse vil dette bli et sølvskrin til en verdi av ca. kr. 200,—, og i Spillekonkurranse et sølvskrin til en verdi av ca. kr. 400,—.

Vi vil henstille til alle å svare kortest mulig på oppgavene. Imidlertid skal dere være klar over at det i noen oppgaver er flere varianter, og det er viktig for vår vurdering av løsningene at det vesentlige er kommet med i besvarelsen.

Oppgavene vil vi hele tiden forsøke å ba-

sere på praktisk bridge, og du bør derfor tenke deg at du sitter ved bridgebordet når oppgavene skal løses.

Når vi nå har sagt at oppgavene i den ene konkurransen er vanskeligere enn i den andre må ikke dette tas helt bokstavelig. Det kan nemlig av og til hende at det forekommer en lett oppgave i Spillekonkurranse og en vanskeligere i Meldekonkurranse, og dere skal ikke tro at oppgaven må være feil løst av den grunn. Bridgeproblemer vil vi foreløpig ikke bry oss noe særlig med.

Et problem er jo en spilleoppgave der en ser alle 4 hender. Da dette er en form som har svært lite med praktisk bridge å gjøre har vi altså besluttet å droppe det.

Her er forresten et spill av den typen vi ikke kommer til å beskjefte oss med:

<p>♠ — ♥ 10 9 6 4 ♦ 4 ♣ D 9 3</p>		<p>♠ K 5 4 ♥ E 7 3 2 ♦ — ♣ 6</p>
<p>♠ 6 3 2 ♥ 8 5 ♦ 3 ♣ 5 4</p>		<p>♠ E D 9 7 ♥ D ♦ 2 ♣ E 8</p>

N.B.-klubben

Send inn

Deltaker-
kupong

nr. 1

Oppgaven er: Syd spiller ut og N—S skal ha 2 stikk mot et hvert motspill!

Det ble i 1931 lovet en premie på 20 000 dollar for løsning av dette problem!

Vi setter ikke opp noen premie, men hvis noen vil forsøke å løse oppgaven er det selvfølgelig fritt for.

Her er imidlertid et spill som kunne vært med i vår Spillekonkurranse:

♠ K 6 4 3
♥ D Kn 9 3
♦ 7 3
♣ E D 9



♠ 5
♥ E K 6 5 2
♦ E K D Kn
♣ 10 5 3

Syd spiller 6 hjerter etter at Øst har åpnet meldingene med 1 spar. Vest spiller ut sparto, liten fra bordet, sparåtte fra Øst. Liten spar fra Øst stikker Syd med hjerteress, og Vest viser renons. Syd spiller nå liten hjerter til bordets Dame og tieren kommer fra Øst. Hvordan skal fortsettelsen være?

Løsning: Dersom trumfen hadde vært fordelt 2—2 ville saken vært grei. Østs hjerterti tyder imidlertid på singelton, og da er forutsetningen for å vinne at Øst har

KVALITETSTRYKKSAKER

FRA

Aske

BOKTRYKKERI OG OFFSET A/S

Erfjordsgt. 8 - Tlf. 32803 - 32521 - Stavanger

både kløverknekt og kløverkonge og at Vest har minst 4 ruter. Dette er også sannsynlig etter det som hittil er hendt.

Vi fortsetter med hjerterne fra blindemann, tar 4 ruterstikk med avkast av kløverdame og kløvern og spiller så liten kløver til Esset.

Stillingen er nå:

♠ —	♠ K 6	♠ E D
♥ 8	♥ D 3	♥ —
♦ —	♦ —	♦ —
♣ 8 6 4	♣ —	♣ K Kn
♠ —		
♥ K 6		
♦ —		
♣ 10 3		

Hjerterdame spilles nå fra blindemann. Hva skal Øst gjøre? Hvis han kaster spar legg Syd liten hjerter. Sparseks stjeles, og bordets kort står. Og hvis Øst kaster kløver stikker vi over med hjerterkonge. Liten kløver stjeles og Syds kort står.

Trumfskvis med Jettison coup kalles dette. Med et håp om at leserne deler N. B. Klubbens redaktørs syn på vanskelige og litt lettere oppgaver ønsker vi lykke til med konkurransene.

N-B-KLUBBEN

av hans bie

Reglement:

Det arrangeres en Meldekonkurranse (oppgaver merket M) og en Spillekonkurranse (oppgaver merket S). Spillekonkurransen regnes for å være en del vanskeligere enn Meldekonkurransen.

Ingen kan delta i mer enn en av konkurransene, men deltakerne avgjør selv hvilken som foretrekkes. Enhver kan forandre konkurranse til og med magasin nr. 3, men senere må besvarelser bare sendes inn i den konkurranse man da har bestemt seg for.

Det vil i hvert nr. bli gitt 5 oppgaver i hver av konkurransene. Høyeste poeng er 5 i hver oppgave, og besvarelsene kan graderes ned til 0.

Det blir premier både for hver omgang og på årsbasis. De 8 beste omgangene (av 10) teller på årsbasis.

Deltakerkupong må medfølge besvarelsen for at den skal være gyldig, og det kan ikke sendes inn besvarelser fra flere deltakere i samme konvolutt.

«MELDEKONKURRANSEN»

OPPGAVE 1 M

Syd har:

♠ E K 5 4 3
♥ 10
♦ K 6 4
♣ 10 8 4 2

Meldingene er gått:

S	V	N	Ø
1 sp	P	2 ru	P
2 sp	P	3 hj	P
?			

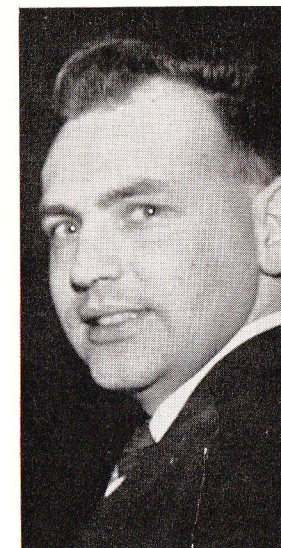
OPPGAVE 2 M

Syd har:

♠ D 6
♥ K Kn 7
♦ Kn 7
♣ E K D Kn 8 6

Meldingen er gått:

V	N	Ø	S
1 hj	P	1 gr	P
2 hj	P	P	?



Det spilles lagbridge der intet annet er anført. Meldekonkurransen er basert på Culbertson + sunn fornuft.

Løsningene sendes:

HANS BIE

Madlamarkveien 75,
Hafrsfjord

Vennligst merk konvolutt «Meldekonkurranse» eller «Spillekonkurranse». Besvarelsene må være postlagt senest 12/2-68. Løsningene kommer i nr. 2/68 og resultatene i nr. 3/68.

N.B.-klubben

Send inn

Deltakerkupong

nr. 1

OPPGAVE 3 M

♠ K 8 3
♥ D 5
♦ E Kn 9 6 3 2
♣ 7 6



♠ E Kn 10 7 6
♥ E 4
♦ 10 5
♣ E D 4 2

Meldingene:

S	V	N	Ø
1 sp	P	2 ru	2 hj
3 kl	P	4 sp	P
4 gr	P	5 ru	P
6 sp	P	P	P

Utspillet er ruter Dame. Etter Esset fra Nord spilles liten spar til finesse med tieren. Dette går bra, og nå tar Syd spar Ess som alle følger, men spar Dame viser seg ikke. Nå spilles ruterti fra hånd og Vest kaster liten hjerter. Hvordan skal vi klare dette?

OPPGAVE 4 M

Syd har:

♠ E K Kn 8
♥ E D 9 5
♦ 4
♣ E 9 7 5

N—S er i faresonen

Meldingene er gått:

S	V	N	Ø
1 sp	2 ru	Dobl	P
?			

OPPGAVE NR. 5 M.

Syd har:

♠ —
♥ K Kn 9 7 5
♦ K Kn 6 3
♣ E D Kn 9

Alle er i faresonen

Meldingene er gått

N	Ø	S	V
1 gr	2 kl	?	

«SPILLEKONKURRANSEN»

OPPGAVE NR. 1 S

♠ 4 2
♥ E 10 9
♦ E 7 3 2
♣ E K Kn 9



♠ K 9 6 3
♥ K D Kn 8 4
♦ 5
♣ 7 6 2

Syd spiller 4 hjerter etter at Vest har meldt ruter underveis. Utspill ruter Konge. Hvordan bør Syd spille?

OPPGAVE NR. 2 S

♠ —
♥ K D 3
♦ E K 9 7 6 5 2
♣ D 6 3



♠ D Kn 10
♥ E 10 9 8 4 2
♦ 4
♣ E 9 5

Syd spiller é hjerter uten at motparten har meldt. Utspill spar 8. Hvordan bør Syd spille?

OPPGAVE NR. 3 S

Syd har følgende kort:

♠ K D Kn 8 3
♥ E K 10 5
♦ 6 4
♣ 7 2

Ingen er i faresonen, og meldingene har gått:

N	Ø	S	V
P	P	1 sp	2 kl
4 sp	5 kl	P	P
5 hj	P	?	

OPPGAVE NR. 4 S

♠ E 9 8
♥ K 7
♦ K Kn 10 3 2
♣ E D 7



♠ 7 6
♥ E D Kn 5 3 2
♦ E D
♣ Kn 10 4

Meldingene er gått:

Ø	S	V	N
1 hj	1 sp	P	3 ru
P	4 sp	P	P

Utspill fra Vest er hjerterfire.

Hvordan bør Øst legge an motspillet?

OPPGAVE NR. 5 S

♠ K
♥ 9 5 3
♦ 9 5 3 2
♣ E 6 5 4 3



♠ E
♥ E D 4 2
♦ K D 7 6 4
♣ D Kn 2

Meldingene er gått:

S	V	N	Ø
1 ru	P	2 ru	3 sp
4 ru	Dobl.	P	P
P			

Vest spiller ut spar Dame. Syd tar med Esset og fortsetter med ruter Konge. Vest stikker med Esset og Øst viser renons. Vest fortsetter med kløverti. Hvordan må motpartens kort være fordelt, og hvordan må man spille for å vinne?

HØK OVER HØK OVER HØK

Av Hans Bie

Når alminnelige spillere er tilskuere ved kamper mellom virkelig gode lag kan mye av det en ser ofte virke som rene naiviteter. Men når f. eks. Mr. Goren spiller mot Mr. Reese vet begge at den andre kan nær sagt alt om bridge. Da nytter det ikke lenger å lure motparten med varianter som alle kjenner, og som hører til en middels god spillers «lure»-reportoar.

Hvordan skal så en mester spille 3 grand med følgende kort:

♠ 9 3 2
♥ E 5
♦ E Kn 9 8 4
♣ 7 5 3



♠ E kn 5 4
♥ Ko 7 3
♦ 7 5 2
♣ E K 8

Utspill hjerter 2.

Du ser nå at ruterer må gi 4 stikk dersom kontrakten skal vinnes, og da er det klart at det må spilles på honnør + ruterti hos Vest.

Utspillet blir derfor stukket på egen hånd og liten ruter spilles i den hensikt å legge ruterni på bordet. Ruter Dame kommer imidlertid nå på fra Vest. Hva nå?

Du har kanskje hørt at Vest i en slik situasjon skal legge Damen dersom han har D 10 x for å gjøre inntrykk av at også Kongen finnes der. Hvis det nå sitter en mester på Vests plass også, da vet Syd at Vest vet dette. Men likeledes er det sikkert at Vest vet at Syd vet at Vest vet det-

te, og Syd vet nok at Vest vet at Syd vet at Vest vet osv.

Det er derfor ikke umulig at Vest legger ruter Dame fra Ko D x! Nå vil vel de fleste innvende at hvis Vest fra denne kombinasjonen legger liten, vil Syd alltid legge ruterni fra bordet. Men er nå det så sikkert? Hvis nemlig Syd tror at Vest ville lagt honnør fra honnør 10 x, da vet han at Øst har ruterti hvis Vest legger liten, og da er eneste sjansen at Vest har Ko D x! Innviklet?

En mester på Syds plass vil altså mot dårlige motstandere plasere Vest med Ko D x dersom Damen kommer på. Mot jevnt gode motstandere vil han derimot plasere Vest med D 10 x, men mot virkelige mestere blir det bare gjetting. Derfor kan et spill som dette virke på tilskuere som rene barnebriden, mens det i virkeligheten er avansert bridge på aller høyeste plan.

Her er et spill fra årets K.M. lag hvor jeg selv satt Vest:

♠ Kn 7 2
♥ E 10 9 8 6 2
♦ 6 4 3
♣ E



♠ 8 5 3
♥ D 7 3
♦ E 7
♣ D 9 7 3 2

Per Finnvoild på Syds plass spilte 3 grand etter å ha meldt spar underveis. Jeg spilte ut kløvertre. Etter Esset fra Nord ble spar Knekt spilt, Kongen fra Øst og Esset fra Syd. Nå kom hjerter Knekt fra spilleren. Hva skulle jeg gjøre?

Syd har sannsynligvis Kn x i hjerter. Hvis jeg legger liten må min makker gjøre det samme, ellers vil blindemann få 5 hjerterstikk. På den andre siden er kanskje disse 2 hjerterstikkene, uten tap av tempo,

nok til kontrakten, med godspilling av ruterstikk.

Jeg valgte å legge hjerter Dame i håp om at finessen skulle bli tatt neste gang. Da Finnvoild kom inn på egen hånd tok han seg en god tenkepause før han spilte hjerter til Esset! Kongen stupte og kontrakten ble vunnet med diverse overstikk.

En tilskuer kom så fram med den fornuftige kommentar at jeg aldri ville lagt Damen fra Ko D x, og det var derfor klart at fargen måtte toppes.

Dette fikk meg til å tenke på at jeg neste gang kanskje legger Damen fra Ko D x, for Finnvoild tar jo ikke finessen likevel. Hvis ikke han også tenker litt lenger da

Når gikk damen?

Robberbridge til husbruk spilles på alle plan, og ofte ut i de tidlige timer. Det meste heldigvis med et godt strøk av toleranse og gemytlighet. Men av og til kan det tære hardt på medspillernes tålmodighet når hr. Filesen forbrenner hele pjoleteren og vel så det, i intens meditasjon.

Endelig legger han ned en knekt som er godspilt for flere stikk siden og ytrer forbauset idet han innkasserer stikket: «Når gikk damen?» Da er det at det kommer med vekt fra orkesterplass: «Klokken halv ni!!»



Glade poengsamlere

Torolf Worsøe, Tore Jensen, Gunnar Johansen, Odd Larsen, Louis André Strøm og Erik Høie i forbrødringens tegn etter en hard kamp om N.M. sølvet. Karene representerer 28 norgesmesterskap og bort i mot 3000 forbunds-poeng. Gunnar Johansen har passert den magiske grensen og kan smykke seg med den gjeveste av alle bridgetitler, STORMESTER. Vi er ikke sikker på om det samme gjelder Odd Larsen, men mangler han noen poeng, som vi tror — så befinner han seg i alle fall på oppløpssiden og blir nok vanskelig å ta i finischen.

Selvsagt er det mange flere som har grunn til å smile over fordums poenghøst. Det er særlig Oslo som har mange internasjonale mestre i sin midte. De sikre vi vet om i farten er Astra-spillerne Ranik Halle, Leif Christiansen, Andreas Schrøder Nielsen og Leif Falck-Pedersen. John Knudsen, Sinsen, kan suppleres med Bjørn Larsen, Eilif Andersen, Knut Skaug og Olav Eide. Jens Magnussen har vært med og dradd lasset med heder for de fleste av Oslo's storklubber, vi vet ikke hvilken hans hjerte er nærmest.

Akademisk's sterkeste spillere, har sammen med Stavanger's, mere enn nok forbunds-poeng til tittelen, hvordan det står til med de supplerende krets-poengene får vi se når listene kommer fra N.B.F. Vi tipper at det største mesterpoeng smilet kommer fra Per Pettersen etter hvert som han blir overdyngt med bestillinger og registreringsønsker.

Sorgen og gleden vandrer til hope

Et enkelt bridgespill kan ofte vise bridge-spillerens hurtige sinnsskiftninger — fra optimisme til skuffelse — tilbake til nytt håp som vokser til glede — eller sprekker som en såpeboble, mens såpen svir i øyne. Her er et av det siste slaget:

♠ 7 2	♥ 10 8 7	♦ Kn 7 6 5 2	♣ E 6 2
♠ 8 4 3	♥ E	♦ E K 9 3	♣ K D 8 7 3
♠ D 9 6 5	♥ K D Kn 9 4 3	♦ D 8	♣ 5
♠ E K Kn 10	♥ 6 5 2	♦ 10 4	♣ Kn 10 9 4

Meldingene startet slik:

S	V	N	Ø
pass	1 kl	pass	1 hj
1 sp	2 ru	pass	?

Øst hadde det vanskelig. Han visste ikke riktig hva han skulle velge. Hans problem var begrenset til 2 grand eller 3 hjerter. Meldingene 3 spar eller 3 grand var tydeligvis ikke på tale. 9 stikk i grand er et problemløst spill. — Valget falt på 3 hjerter og Vest høynet til den 4.

Syd tok sine 2 sparstikk og ga deretter makker en stjeling. Tar nå Nord for sin kl. ess, går spillet inn i historien som et av de en fikk litt under middels på. Av en eller annen grunn valgte Nord å fortsette med ruter 2. Det var som om Øst opplevde soloppgangen og fuglesang. Han stakk med ruter dame, spilte hjerter til esset, fulgt av ruter ess, konge. Kløvertaperen forsvant sammen med Øst's håp da Syd trumfet og ga sin makker nok en sparstjeling.

Alt ble mørkt og trist, men selv en solformørkelse varer ikke lenge hos en bridgeentusiast.

Dette spillet fikk solen til å skinne igjen.

♠ K 10 8 5 2	♥ E 10	♦ D 9 6	♣ E Kn 4
♠ 6 3	♥ Kn 8 5 4 2	♦ 4 3	♣ 10 9 6 2
♠ E Kn 9 7	♥ K D 9 7 6 3	♦ 7	♣ K 8
♠ D 4	♥ —	♦ E K Kn 10 8 5 2	♣ D 7 6 3

Øst—Vest i faresonen.

N	Ø	S	V
1 sp	2 hj	5 ru	pass
6 ru	pass rundt.		

Hjerter kom ut og klok av skade tok spilleren alt opp til nøye overveielse. Han fant vinnervarianten, stjal hjerter i første stikk! Siden var det ruter til bordet og spar mot hånden. Intet motspill er godt nok. Får Syd for spar dame kaster han spar 4 på hjerter ess, stikker Øst med spar ess, gir hjerter ess, spar konge sammen med den 5. sparen avkast for 3 kløvertapere.

Glemt var de to betene. Spilleren hadde jo funnet en perle som i lange tider fremover ville smykke hans bridgediadem.



ALT FOR LAGÅNDEN

Det har igjen oppstått brann i rosenes leir, i England. Det har i mange år vært et noe spent forhold mellom bridgeledelsen og en del av toppspillerne. Det hele kulminerte på sensommeren. Det engelske bridgeforbund arrangerte uttagningsturnering for E. M. Det deltok 6 mann på hvert lag. Laget til den snart 80 år gamle stor-spilleren M. Harrison—Gray vant en overlegen seier, hans makker var den likeså berømte R. A. Priday.

Så langt var alt bra. Men så fant d, herrer i U.K. ut at ett av de tre vinnende parene ikke var godt nok. De ville heller ha med et bestemt par fra lag nr. 2. Alt dette kan være vel og bra nok, det er jo ofte at et slikt valg også kan være sportslig forsvarlig. Turneringen ble spilt på en slik måte at en både fikk inntrykk av lagets prestasjoner samtidig som de enkelte pars innsats ble kartlagt.

Vinnerpoengene viste en overvekt til lag I. på hele 9 poeng i forhold til lag II. (2—0 seire). Sifrene var 28—19. Men som tidligere nevnt hadde hvert par scoret matchpoeng. Det måtte da være rimelig å anta at det var her U.K. hadde funnet sitt utgangspunkt. Oppsummeringen viste at det paret som ikke ble funnet godt nok, hadde lagt beslag på hele 97 matchpoeng. Høsten til det utvalgte paret var heller beskjedent — 18 matchpoeng. Dermed ramlet taket ned! De fire andre på vinnerlaget stilte seg solidarisk med sine utstøtte lagkamerater og nektet å stille opp på landslaget.

Det ble forsøkt med press og trusler, men den «gamle klippen» i engelsk bridge, var ikke til å rokke.

Det virket heller ikke som olje på opprørt sjø at en del av de mest aktive og beste spillerne dannet en ny sammenlutning med disse formålsparagrafene:

1. Hjelpe til med å finne brukbare metoder for å ta ut lag til internasjonale mesterskap.
2. Fremme interessen for toppbridge via Bridgerama.
3. Hjelpe til med å få bridge bedre publisert gjennom pressen.
4. Undersøke mulighetene for å arrangere oppvisningskamper mellom lag av verdensklasse.
5. Assistere under utarbeidelsen av treningsprogram for yngre spillere.
6. Danne et panel av eksperter til hjelp for administrasjonen (som en appellkomite) i saker angående regler og etikk.

Utmerkete fortsetter, men indirekte en knusende kritikk av forbundets arbeid.

Sportsmann

Det å være debutant på det norske laget i E.M., Palermo, var litt av en opplevelse på mange måter. Etter en start med to solide nederlag for Italia og England, sto Sverige på programmet. Den norske lagledelsen fant at vi skulle møte med et garvet lag i denne «prestisjekampen». Bjørn Larsen, Gunnar Johannessen, Jens Magnusen og Andreas Schröder Nielsen gikk til kampen med innbitt seiersvilje. Det var jevnt ved halvtid, men i andre halvrunde var det liksom alt ville lykkes for svenskene i åpent rom. Ikke fordi Gunnar og Bjørn kunne gjøre stort fra eller til, men som sagt, svenskene gjorde alt rett og dessuten hadde de kjempetur. Når så storkanonen Jan Wohlin satt i lukket rom var det vel

Første premie til makker!

La oss få alle kortene på bordet.

♠ 8 6 2
♥ D 10 8 7 6
♦ 8
♣ E 10 8 4

♠ D 9 7 4 ♠ 10 5 3
♥ E 5 ♥ Kn 4 3 2
♦ E Kn 7 5 4 2 ♦ 3
♣ 7 ♣ D Kn 6 5 2

♠ E K Kn
♥ K 9
♦ K D 10 9 6
♣ K 9 3

Du og din makker er havnet i 3 grand.
Det er partturnering.

helt nyttesløst for debutantene å sitte med kryssete fingre. Seks spill før slutt ga vi opp. Vi ruslet hjem den tre kvarters lange veien til hotellet. Lite viste vi da at den avstanden etter hvert skulle bli tradisjonell for det norske E.M.-laget. Den vakre stjerneklare natten gjorde oss i litt bedre humør etter hvert, og innerst inne var vi nok og litt lettet for at vi slapp å være med når listene skulle sammenlignes.

Vi kan ikke ha sovet så lenge da vi ble rystet våkne av seiersglade lagkamerater. De to første vinnerpoengene var høstet og det til og med mot et av favorittlagene. Magnussen—Schróder Nielsen hadde kopiert svenskenes fullklaff og skuffet på litt «køl» på toppen.

Det som likevel vil bli husket lengst fra denne kampen var Jan Wohllins gratulasjonsreplikk til Bjørn Larsen: «Du trodde din liste var hvit, til du fikk se min blendavaskete». En stor replikk i nederlagets stund.

La oss være enige om at ruter 5 i utspill ikke lager spesielle store vanskeligheter. Makker gjør sitt beste, men hans valg fører bare til 8 stikk. Nå imponerer du med denne replikken. Det var fint at vi ikke ble doblet, makker.



La oss igjen gi makker en honnør. Denne gangen for hans tankevirksomhet.

♠ Kn 9 6
♥ D Kn 4
♦ K D Kn 10 6 3
♣ 2

♠ 7 4 ♠ E 5 2
♥ K 9 7 6 ♥ 10 5 3
♦ 2 ♦ E 9 8
♣ Kn 9 6 5 4 3 ♣ D 10 8 7

♠ K D 10 8 3
♥ E 8 2
♦ 7 5 4
♣ E K

Alle i faresonen. — Syd gir.

Meldingene har gått:

S	V	N	Ø
1 sp.	Pass	2 ru	Pass
2 gr.	Pass	3 sp	Pass
4 sp.	Pass rundt.		

Alltid på høyden, spiller vi ut ruter 2. Makker stikker med esset og tar seg en lang — meget lang pause. Vi er sporty! Vi har råd til å vente på stjelingen. Endelig kommer returen — liten hjerter. La oss nå få replikken til makker: Jeg trodde aldri du ville finne returen!!



Mesterpoeng i N.B-klubben?

Alle landets bridgespillere er opptatt med å samle mesterpoeng, ved hjelp av gamle og nye bragder.

Vi vet at mange kan være avskåret fra å delta regelmessig i konkurranser. Likeledes er mulighetene for å arrangere krets-poeng-turneringer i kretser med tungvinte kommunikasjonsforhold vanskelige. Vi vet at de store bridgesentra gir de største sjansene. I et forsøk på å bøte litt på dette, har Norsk Bridge søkt Norsk Bridgeforbund om å få godkjendt N.B-klubben som krets- og klubbpoeng konkurranse. Det er en av grunnene til at oppgavene utelukkende er anlagt på praktisk bridge.

Vi har godt håp om at dette går igjennom på styremøtet 10. februar. Poengene vil i tilfellet bli gitt fra og med dette nummeret av Norsk Bridge.

Fra side 11

KM FOR KLUBBER I OSLO

3 av 8 lag er akademiske, det ene er riktignok i stor nedrykkingsfare, idet 2 lag skal ned. Derimot er det gode odds for at de 2 lag som rykker opp er akademiske. I gruppe A, leder AK IV og AK V har også teoretiske muligheter. I gruppe A 2 ligger AK. VI og AK. VII i teten.

Etter all sannsynlighet vil halvparten av Mestergruppens 8 lag fra neste sesong være fra Ak. BK.

Etter manges mening er dette meget betenkelig. Det heter jo KM for klubber, og hvis Mestergruppen skal komme til å bestå av lag fra bare 2-3 klubber, vil interessen i de andre klubbene avta. Forslag til forandringer er det derimot dårlig med. T. eks. kun ett lag fra hver klubb i Mestergruppen er uholdbar fordi det vil stagnere interessen i de store og driftige klubbene.

De forandringer jeg kan tenke meg i farten er disse: 1) Utvid Mestergruppen til 10 lag. 2) Kall mesterskapet for KM for lag og la lagene hete lag Olsen, lag Christiansen osv. 3) Et lag kan bestå av maksimalt 5 spillere, og hvis halvparten eller fler av et lag går ut av laget, mister laget retten til den plass det innehar, med mindre de gjenværende spillere skaffer seg makkerer som har samme «rang».

Det er grunn til å tro at Stavanger og Trondheim som vel må sies å være bridge-sentra i Norge i dag (sammen med Oslo) har noe av de samme problemer. Forcingklubben dominerer i Trondheim og Stavanger BK i Stavanger. Det kunne være interessant å høre om tilsvarende problemer på disse steder.

Ellers er det en tydelig tendens i retning av færre, men større klubber. Og personlig mener jeg at dette er en sunn og riktig utvikling. Problemet har imidlertid svært mange sider og det er å håpe at kretsstyrene og N.B.F. vurderer sakene i tide.

TORE.

Fra side 18

MÅNEDENS KLIPP

elimineres idet Syd bruker blindemanns to hjerterhonnører til inntak. Vi får denne posisjon:

♠ 10 4	♠ D 6 3	♠ E kn 8 7
♥ —	♥ 3 2	♥ —
♦ D 10 8 6 3	♦ 7 4	♦ K kn 5
♣ —	♣ —	♣ —
	♠ K 9 2	
	♥ 9 8	
	♦ E 9	
	♣ —	

Syd's gledesstund er kommet. Ruter ess og mere ruter gir motparten fritt valg. Det dobbelsidige innspillet foreligger. Uansett hvem som kommer inn og hva som spilles blir det bare et stikk til Øst—Vest.

*Bridgeklubber
kan også
annonsere i*

NORSK BRIDGE